

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Refererende til hr. Arne Melchiors associationer til det musikalske overdrev skal jeg da gerne sige, at jeg ikke ville have spor imod, at vi gik ind i en vivacefase, og forholdet er vel det, at vi allerede nu, siden den endelige beslutning blev truffet om sammensætningen, har fået indstillet medlemmer fra omkring halvdelen af disse organisationer, men vi har fået henvendelser fra nogle organisationer, der har anmodet om at måtte vente til efter afholdelse af generalforsamlinger o. lign. med at udpege deres medlem. Det er mit skøn på baggrund af en undersøgelse heraf, at vi vil have alle indstillinger i begyndelsen af februar.

Som svar på fru Mette Madsens spørgsmål kan jeg sige, at jeg efter forespørgsler i anledning af dette spørgsmål er blevet informeret om, at musikrådet ikke har tilkendegivet noget behov for at konsultere repræsentantskabet i den pågældende periode, hvilket vi meget vel kunne have skaffet mulighed for, om noget sådant havde været ønsket. Nu må man vide, at det ikke er ministeriet, der henvender sig direkte til repræsentantskabet.

Jeg vil gerne sige til fru Ingerlise Kofoed, at det indtil 1. oktober siddende repræsentantskab har givet sin fuldstændige indstilling til udarbejdelsen af lovforslaget. Efter at den indstilling er givet, er det fortsatte arbejde jo foretaget i musikrådet, der er det direkte rådgivende organ over for kulturministeriet. Det er ikke sædvane, at lovforslaget bliver forelagt for repræsentantskabet, før det fremsættes i folketinget. Men det er efter min opfattelse overordentlig væsentligt, at dette repræsentantskab er intakt i denne fase, hvor musiklovforslaget behandles, og at det nye repræsentantskab naturligvis må have sin indflydelse derpå, inden den endelige færdiggørelse af forslaget finder sted.

Men som sagt er det ifølge de oplysninger, jeg har fået – og det er efter ønske fra organer, der skal repræsenteres – således, at vi i begyndelsen af februar kan have de sidste indstillinger om personer til det nye repræsentantskab.

Arne Melchior (CD):

Jeg føler ikke, at jeg befinder mig på noget overdrev, men jeg hilser da vivacefasen velkommen. Man kan nok sige, at det minder mest om en scherzo – jeg ved ikke, hvad

tragikomik hedder på musiksprog, men det er noget i den retning.

Jeg forstår på ministerens sidste udtalelse, at vi denne dag ikke har et sådant repræsentantskab, og at vi altså heller ikke havde det, den dag ministeren fremsatte lovforslaget i folketinget med tilhørende bemærkninger om, at repræsentantskabet fungerer udmærket. Jeg synes, det tragiske er mere fremherskende end det komiske.

Så vil jeg gerne spørge konkret: er det ikke sådan, at repræsentantskabet, altså det på daværende tidspunkt ikke-eksisterende, jeg ved ikke, om det var før den 30. september – da eksisterede det måske – har bedt om at blive hørt, eller at i hvert tilfælde medlemmer af repræsentantskabet har bedt om at blive hørt? Jeg vil gerne spørge, om ikke der har været en sådan fase.

Så siger ministeren nu, at man ikke har den sædvane at høre repræsentantskabet. Nej, det er jo første gang, loven skal laves om, så der kan ikke have dannet sig nogen sædvane. Personlig finder jeg det helt uacceptabelt, at man ikke hører det. Hvad skal man så med det? O.k., jeg ved godt, at repræsentantskabet har til opgave at følge musikrådets arbejde, men først og fremmest må det da være naturligt at høre den ekspertise, der sidder dér, og som man er glad for og ifølge ministeren selv har arbejdet godt sammen med. At man fuldstændig negligerer det under lovforslagets tilblivelse, står jeg totalt uforstående over for. Jeg vil til sidst spørge, om ministeren også i andre sammenhænge ønsker at operere på den måde, at den slags lovfæstede organer simpelt hen er uden for høring, når lovforslag forberedes. Jeg synes ikke, det er den måde, regeringsmedlemmer plejer at gå frem på.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hr. Arne Melchior har nok ikke været helt opmærksom på de bemærkninger, jeg gav i mit første svar, hvori jeg sagde, at repræsentantskabet var blevet forespurgt om sit syn på alle spørgsmål vedrørende revisionen af musikloven, at denne forespørgsel var rettet til repræsentantskabet i januar 1980, at repræsentantskabet, hvilket er normal praksis, har arbejdet grundigt og indgående med dette i de følgende seks måneder og giver os